

"500 milja značenja"

Po Kenton Bailey, Kentucky, SAD

Moje ime je Kenton. Ja sam osoba. Imam interese, hobije, dužnosti, odgovornosti, voli i ne vole, vole i mrze. Imam bol, nelagodu, probleme i nesavršenosti. Imam bljeskove, otekline, rupice, modrice, čireve i ožiljke.

Pa ipak, nisam moje tijelo. Ne osjećam se sramotno za svoje tijelo, ali ostaje moj teret. Ja sam osoba. Ja sam duša. Kad sam prvi put odlučila, u onome što će se sada nazivati "pokušajem" hoda po Americi, postala sam konzumirana idejom, potaknuta potrebom za bijegom, i sanom potaknutim online časopisima prošlosti šetača.

Kad sam gledao videozapise i pročitao članke ljudi koji su putovali 2000 kilometara, vidio sam slobodne duše koji su našli način izbjeći svakodnevnu monotoniju života. U mnogim slučajevima, šetači su se osjećali neispunjenima u svojim običnim životima. U mnogim slučajevima, bili su samo pustolovni i vodili inače sretne živote. Jedan savjet koji sam dosljedno čuo bio je hodati za uzrok. Dobar razlog za dodatnu motivaciju i nešto dobro sa svojim vremenom. Nemojte gubiti izloženost. Da biste uzeli nešto dobro i učinili sjajnim.

U početku mi se činilo da se misao hodanja za bolest koju sam ja patila od njega sebična. Uostalom, postoji toliko mnogo ljudi koji trebaju pomoć u borbama.

Nedugo prije hoda, počela sam pohađati Facebook grupe za ljude koji pate od Hidradenitis Suppurativa. Iako je bilo sjajno imati zajednicu koja me nije osjećala tako sama, bilo je očito da je HS bio crna rupa, s malim mogućnostima liječenja i još manje svijesti. Samo se osjećao pravom odabrati HS za moju kampanju podizanja svijesti. To mi je dopustio da stvorim vezu s prijateljima koje nisam znao da imam. Prijatelji da mogu podijeliti intimni problem s njom i shvatiti.

Depresija me nije htjela zaustaviti, moje baklje me neće zaustaviti. Ništa me neće zaustaviti. Ali onda sam se zaustavio. Na Panama City Beachu konačno sam odlučila dati ono što mi je tijelo govorilo. Razvila sam umbilikalnu kernu od guranja teške kolica toliko dugo, a samo se pogoršavalo i trebalo bi držati kolica i opterećivati je čak i teže vodom za prelazak pustinje. Ne samo to, ali se ispostavilo da sam sa sobom 24 sata dnevno činilo se samo da sam donio neke od najgorih misli.

Dok nisam dovršio šetnju, a nisam pronašao u sebi ono što sam tražio, napravio sam ga preko 500 milja i prešao dvije i pol stanja. Georgia, Alabama, i na Floridi. Na putu su me vodili nezamjenjivi prijatelji u HS zajednici, koji su se dobrovoljno javili da pronađu hranu, sklonište i sigurnost na putu. Tako sam na kraju pronašao više nego što sam tražio, iako je to bilo nešto neočekivano. Nesto bolje.

Unatoč brzom kraju, kampanja za podizanje svijesti bila je golem uspjeh, a duh koji sam vidio u HS zajednici bio je poput nijednog koji sam ikada vidio. Dakle, zapamti, život je šetnja. Duga i teška šetnja. Ali niste svoje tijelo ... Ti si osoba, ti si duša, i tvoja duša može hoditi zauvijek.

Ako biste željeli saznati više o svom putovanju diljem Amerike, pogledajte moju Facebook stranicu Kenton's Walk for HS i moj kanal za kanale Kenton Bailey
https://www.youtube.com/channel/UCdkbabDJqYHz3_SJXUzKF5Q